

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului Munteanu Vadim, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 30 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Munteanu Vadim xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.03.2016 – 30.10.2018;

Instanța de apel: 30.01.2019 – 27.02.2020;

Instanța de recurs: 03.06.2020 – 04.11.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 30 octombrie 2018, Munteanu Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare.

S-a admis acțiunea civilă în principiu, urmând ca instanța civilă să se expună asupra cuantumului prejudiciului cauzat.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Munteanu Vadim activând în funcția de contabil-șef adjunct din cadrul S.A. ”Incomlac”

din mun. Bălți, conform Ordinului nr.17 din 29.09.2009, fiind persoană material responsabilă de gestionarea mijloacelor financiare în cadrul întreprinderii, urmărind scopul însușirii ilicite a bunurilor materiale ce aparțin S.A. "Incomlac", în comun acord cu o persoană cauza penală în privința căruia a fost disjunctă ta într-o procedură separată, în perioada anilor 2012-2013, au însușit ilegal mijloace financiare pentru arenda încăperilor și transportului de colectare a laptelui în raionul Edineț și raionul Briceni, ce aparțineau S.A. "Incomlac" și care le-au fost încredințate în administrare, cauzând întreprinderii o pagubă materială considerabilă în sumă de 608 570,57 lei.

Instanța de fond a reținut și constatat, că Munteanu Vadim a comis infracțiune prevăzută de art.191 alin.(5) Cod penal – delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari, cu folosirea situației de serviciu.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Prisăcari Ion în interesele inculpatului Munteanu Vadim, care a solicitat repunerea în termen și admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Munteanu Vadim să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a invocat, că instanța de judecată în dovedirea culpabilității lui Munteanu Vadim de comiterea infracțiunii imputate a făcut referire la declarațiile reprezentantului părții vătămate Ursachi Sergiu, martorilor Isipciuc Galina, Ciornaia Vera, Lupoi Zinaida, Rusu Valeriu, Melnic Victor, Vieru Angela, Halabur Victoria, Rusnac Roman, Popușoi Victoria, Cibotari Zinaida, Cebotari Eleonora, Guțu Tatiana, Burlacu Svetlana, Coțaga Lilian, Coțaga Vasile, Bălăicuța Silvia, Seu Anatolie, Podgurschi Galina, Morea Liliana, Poiată Marian, Rotari Iurii, Seiciuc Aurelia, Ciornîi Valeriu, Nistor Sava, Frasîniuc Ivan și alți martori din cuprinsul cărora rezultă că acestea îl cunosc pe Malearciuc Nicolae, precum și la documentele financiare administrate în cadrul ședințelor de judecată, precum și a contractelor de arendă atât a bunurilor imobile, cât și a unităților de transport folosite la colectarea laptelui.

Astfel, apărătorul a invocat că, sentința este neîntemeiată, întrucât din declarațiile martorilor audiați, materialelor administrate nu se denotă vinovăția lui Munteanu Vadim de cele încriminate, ci se constată faptul pricinuirii prejudiciului SA "Incomlac", din care motiv s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2020, a fost repus în termen și respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului Munteanu Vadim, cu menținerea sentinței contestate.

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția

inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Munteanu Vadim în baza art.191 alin.(5) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă sub formă de închisoare, ținând cont de circumstanțele cauzei, persoana vinovată și urmările survenite.

La urmărirea penală Munteanu Vadim nu a recunoscut vina și a refuzat să dea declarații. Darea declarațiilor și alegerea linii sale individuale de apărare este un drept al învinuitului/inculpatului prevăzut la art.17 și 21 Cod de procedură penală.

În instanța de fond, inculpatul Munteanu Vadim s-a ascuns de la prezentarea la ședințele de judecată, ca urmare în baza încheierii judecătorei Bălți din 04.04.2017, a fost anunțat în căutare, aplicată măsura preventivă de arest preventiv și în conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) și (6) Cod de procedură penală, cauza s-a examinat în lipsa lui.

În urma examinării întregului material probatoriu instanța de apel a constatat că, fapta de delapidarea averii străine a fost stabilită, calificarea a fost făcută corect pe art.191 alin.(5) Cod penal, vinovăția lui Muntean Vadim a fost demonstrată pe deplin și elementele infracțiunii prevăzute la art.191 alin.(5) Cod penal sunt confirmate prin probele verbale și scrise, care se află într-o strânsă coroborare de caz.

Declarațiile reprezentantului părții vătămate și martorilor coroborează cu probele scrise, din care rezultă cert cauzarea prejudiciului material societății vizate. Temei de nu admite aceste declarații instanța de apel nu a reținut deoarece aceste persoane au fost audiate sub jurământ, cu preîntâmpinarea pe art.312, art.313 Cod penal. Mai mult, aceste declarații coroborează cu probele scrise.

Reprezentantul părții vătămate Ursachi Serghei a declarat, că bani au fost însușiți de Munteanu Vadim și Marciuc Nicolae, iar ultimul a restituit suma de 50 mii lei. Se indica în contracte unele sume, dar în dispoziții alte sume, iar diferența se însușea. Contabilul-șef al SA ”Incomlac,, Isipciuc Galina de asemenea a confirmat, că în cadrul controlului sau verificat contractele și actele contabile, unde s-a constatat cauzarea prejudiciului de 608560 lei. Banii au fost însușiți de Munteanu Vadim și Marciuc Nicolae, care ridicau din casă sume conform ordinelor mai mari decât în contract.

Și martorul Ciornaia Vera a confirmat, că Munteanu Vadim ducea evidența la contul ce ține de achitarea sumelor arendașilor, fiind depistate operațiuni scrise de mână, care fiind verificate s-a stabilit neconcordanțe în documente, fiind mărit sine costul.

Casierul SA ”Incomlac” Grosu Svetlana a confirmat că, întreprinderea arenda încăperi și achita bani arendașilor, iar ordinele de plată le întocmea și semna Munteanu Vadim, ulterior banii îi primea Marciuc Nicolae.

Lupoi Zinaida a confirmat că, în rezultatul reviziei au fost depistate neajunsuri de 608 mii lei, iar Marciuc Nicolae a recunoscut faptele date și a restituit 50 mii lei. Munteanu Vadim elibera facturi pe sume mai mari decât în contract și în baza dispozițiilor de plată lui N. Marciuc se eliberau bani. Era majorat artificial prețul pentru

arenda încăperilor.

Rusu Valeriu a confirmat că, Munteanu Vadim a însușit banii întreprinderii, eliberând ordine de plată cu sume care nu corespundeau realității pentru persoanele care colectează laptele și arendă.

Martorii V. Melnic, A. Vieru, E. Melnic, V. Halabur, R. Rusnac, I. Marcu, A. Nistor, V. Popușoi, Z. Cibotari, F. Cibotari, E. Cibotari, T. Guțu, S. Burlacu, L. Coțaga, V. Coțaga, S. Bălăicuță, A. Seu, G. Podgurschi, R. Morea, V. Ciornîi, A. Sericiuc, M. Poiată, O. Baltaga, Iu. Rotari, R. Gudumac, N. Vieru, S. Nistor, I. Frasîniuc, V. Havric, Iu. Verstischi, G. Turanscaia, S. Melnic, N. Grimacovscaia, Z. Babina, S. Melnic, A. Docu, M. Ganzur, N. Cernei, I. Sarancuța, I. Gheorgheliiu, V. Șchiopu, A. Pascalu, I. Poiata, L. Prozor, N. Reuc, și A. Minciuc care în acea perioadă au colectat lapte și au dat în arendă încăperi și mijloace de transport au fost audiați referitor la faptele infracționale incriminate lui Munteanu Vadim.

În sentință, instanța de fond a descris succint declarațiile acestor martori, făcând referire la circumstanțele importante ce țin de relațiile cu SA "Incomlac" referitor la serviciile acordate și banii primiți/neprimiți.

Aceștia au confirmat că, n-au primit bani de la societate pentru arenda încăperilor și transportul de colectare a laptelui în raioanele Edineț și Briceni, făcând referire la aceleași persoane, Munteanu Vadim și Marciuc Nicolae. Ei au mai afirmat că n-au primit banii indicați în dispozițiile de plată și nici semnăturile de pe acestea nu le aparțin.

Suma prejudiciului cauzat a fost stabilit în cadrul controlului și inventarierii, care a fost petrecut la SA "Incomlac". S-au analizat documentele contabile primare, iar ulterior au fost verificate cu declarațiile persoanelor implicate în procesul de colectare a laptelui.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor verbale și scrise. S-au indicat conținutul declarațiilor martorilor, fiind analizate în raport cu documentele contabile.

De asemenea, raportând conținutul declarațiilor martorilor cu conținutul contractelor de arendă și ordinelor/dispozițiilor de plată, instanța de fond corect a constatat, că Marciuc Nicolae acționa în numele beneficiarilor din r. Edineț și r. Briceni și primea bani de la SA "Incomlac" pentru contractul de arendă și transportul de colectare a laptelui, după ce Munteanu Vadim elibera dispoziții de plată pe sume mai mari decât cele care urmau a fi achitate, însușind diferența, cauzând în anii 2012-2013 întreprinderii o pagubă materială în sumă de 608 570,57 lei. Dispozițiile de plată erau eliberate anume de Munteanu Vadim, așa cum acestea intrau în atribuțiile lui de serviciu și el dispunea de dreptul la semnătură, iar ulterior, în baza lor Marciuc Nicolae primea din casa întreprinderii banii indicați în acestea.

Astfel, instanța de apel a statuat că, probele administrate în prezenta cauză sunt pertinente, concludente, veridice, utile și coroborează între ele, stabilind realitatea obiectivă. Instanța de fond a apreciat aceste probe la justa valoare, legal și întemeiat stabilind vinovăția inculpatului în baza art.191 alin.(5) Cod penal.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Munteanu Vadim, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, considerând că corectarea și reeducarea lui Munteanu Vadim, precum și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei v-a fi posibil doar prin aplicarea pedepsei de închisoare.

Astfel, instanța de apel a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului Munteanu Vadim de instanța de fond este una legală, întemeiată, motivată și echitabilă, fiind ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei – infracțiune deosebit de gravă, de motivul infracțiunii săvârșite – scop de profit, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de lipsa antecedentelor penale, de nerecunoașterea vinei, necontribuirea la descoperirea infracțiunii, de nerecuperarea pagubei materiale, de ascunderea de la judecarea cauzei, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, fiind aplicată în limita stabilită de lege.

De asemenea, instanța de fond a luat în considerație comportamentul inculpatului Munteanu Vadim în cadrul cauzei penale, exprimat prin ascunderea de la judecare cauzei penale, atitudinea lui față de faptele comise, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui și de posibilitatea corectării lui în condițiile stabilirii unei pedepse penale sub formă de închisoare.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate, formale și declarative argumentele apelantului, menționând că în apelul său avocatul a indicat dispozitivul sentinței, fapta infracțională și probele pe care instanța de fond și-a întemeiat sentința.

Instanța de apel a menționat că, apărarea interpretează la nivel declarativ, formal și general circumstanțele cauzei doar în aspect de apărare și evitării răspunderii penale, fiind neglijate aspecte importante pentru justa soluționare a cauzei. Nici în apelul scris și nici în ședința de judecată, avocatul nu a argumentat motivul pentru care urmează a fi pronunțată o sentință de achitare. Apărarea a indicat în mod declarativ și formal că probele nu confirmă vinovăția lui Munteanu Vadim, fără o analiză a lor referitor la admisibilitate, nici în ședința de judecată a instanței de apel apărarea nu a prezentat o poziție concretă de apărare, făcând referire doar la fraze generale. Probele verbale au fost date doar citirii, fără a fi prezentată o argumentare a lor referitor la fapta infracțională imputată lui Munteanu Vadim.

Faptul, că apărarea nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de fond nu este un temei de achitare, or instanța de fond a analizat și argumentat suficient de clar probele care confirmă vinovăția lui Munteanu Vadim, după cercetarea lor în cadrul ședinței de judecată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Prisăcari Ion în

numele inculpatului, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Munteanu Vadim să fie achitat.

În motivarea recursului declarat a menționat că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri. Atât instanța de fond cât și cea de apel au pus la baza hotărârilor de condamnare declarațiile lui Marciuc Nicolae care a recunoscut vina în delapidarea averii străine împreună cu Munteanu Vădim sub condiția primirii unei pedepsei blânde sub formă de amendă luând în considerație că Munteanu Vadim nu mai activa la întreprinderea Incomlac, precum și a altor martori audiați în cadrul ședinței de judecată cât și a documentelor administrate prezente la cauză. La baza deciziilor de condamnare a fost pus actul de revizie financiară efectuat de către reprezentanții întreprinderii Incomlac, care de fapt sânt persoane interesate.

Apărătorul a indicat că, instanța de apel nefondat a respins demersul apărării privind efectuarea pe cauză a expertizei economico-financiară pe perioada activității întreprinderii a anilor 2011-2013 în strictă corespundere cu prevederile Legii contabilității nr.113 din 27.04.2007 și ordinului cu privire la aprobarea Regulamentului privind inventarierea nr.60 din 29.05.2012.

Mai mult decât atât, la materialele cauzei lipsesc documentele financiare, care de fapt urmau a fi prezente pentru incriminarea a unei infracțiuni economice cum ar fi: raportul financiar anual pe perioada 2012-2013, politica de contabilitate pe anii 2012-2013, rapoartele anuale de audit pe anii 2012-2013, actul controlului fiscal pe anul 2012, ordinele de inventariere pe anii 2012-2013, rezultatele inventarierii anuale pe anii 2012-2013, dările de seamă IRV 09 pe anii 2012-2013, dările de seamă VEN pe anii 2012-2013, registrele de evidență a formularelor cu regim special pe anii 2012-2013, dările de seamă de utilizare a formularelor cu regim special de către persoanele cu răspundere materială pe anii 2012-2013, precum și ordinele de concedii și deplasări pe numele lui Munteanu Vadim și documentele de casă. În lipsa unei expertize economico-financiare culpabilitatea lui Munteanu Vadim nu poate fi demonstrată prin prisma actului financiar efectuat de persoane angajate și actualmente a întreprinderii Incomlac.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul reține că în susținerea recursului, avocatul nu invocă nici un temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Din conținutul cererii de recurs declarat de către avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului Munteanu Vadim, se constată că aceasta nu invocă nici un temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă, critică soluția instanțelor de fond preponderent din motivul că, nu i s-a dat răspuns la toate argumentele invocate și că nu s-a dat o apreciere corectă probelor, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat. Printre argumentele recurentului nu se regăsesc critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăție inculpatului în baza art.191 alin.(5) Cod penal.

Analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recursul ordinar declarat, instanța constată că apărarea critică aceleași chestiuni factologice (pct.**3.-5.** din decizie).

Deși recurentul insistă asupra faptului că instanțele nu s-au pronunțat prin răspunsuri detaliate la toate alegațiile apărării din cererea de apel, Colegiul penal constată că în decizia recurată se conțin argumentele de rigoare care au condiționat respingerea apelului, ca nefondat (pct.**4.1.** din Decizie).

În același context, Colegiul penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu poate argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Art.6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând

formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.11¹, 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune casarea hotărârilor, după cum se solicită de recurent.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Reieșind din raționamentele expuse supra, instanța de recurs va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitatea recursului declarat, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și după judecată și de către instanța de apel, iar criticele avansate de apărătorul inculpatului au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, nu este necesară reluarea și repetarea acestora.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil recursul ordinar declarat, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Prisăcari Ion în numele inculpatului Munteanu Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Munteanu Vadim xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la **03 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena